



Феята изчезнала. Момчето останало самичко и дълго — дълго мислило надъ нейнитѣ думи. . .

Прѣвелъ: Ал. Спасовъ



Дѣте—Еделвайсъ

(Пиринска легенда)

срѣдъ непристъпнитѣ диви скали, засипани съ съ снѣгове, на върха на Пиринъ планина, проврѣлъ се единъ слънчевъ лжчъ.

Тамъ, дѣто бѣлитѣ снѣжни прѣспи, се сливатъ съ небеснитѣ лазури и се бѣлѣятъ съ ослѣпителенъ блѣсъкъ, — тамъ огрѣлъ пролѣтния слънчевъ лжчъ. Той пробилъ дупчица въ снѣга и рухнало поточе малко.

— Стани, Еделвайсъ! — прошепналъ слънчевия лжчъ, — Отворихъ ти вратичка! . . .

